

ἔδὲ τὰ πολυάριθμα στρατεύματα, εὐδὺς
συσαδείσης τῆς ἀρχῆς, ἐξ ἀλλοδαπῆς ξενο-
λογεῖσθαι οἶεσθαι δεῖ, ὡς ὁ νεώτερος Κτη-
σίας, ὁ Καντεμίρ ἐν τῷ περὶ Μολδόβης
αὐτῆ πονήματι βέλεται· ἔδ' ἀπὸ γῆς, ὡς-
περ μύκητες, τοσαῦτα στρατεύματα ἠγη-
τέον ἀναφύεσθαι.

Δεδέβικος ὁ βασιλεὺς τῶν μοαγγυόρων
ἀρχὴν νέαν συσαδεῖναι πυδόμενος ἐντὸς τῆ
Τύρα, καὶ ὅσα τοῖς κειμένοις πρότερον,
καὶ τὰ ἐπέκεινα τῆ Βόλγα καὶ Ιαῖκ πάντως,
ἐξοικειοποιούμενος, φιλοδοξίας καὶ καὶ πλεο-
νεξίας ὄρια τῶν ἀνδρώπων σπανίως τιδε-
μένων, εὐδὺς μετὰ δυνάμεως μεγάλης στρα-
τεύει ἐπὶ Μολδόβαν· (δευτέρα αὕτη ἐκστρα-
τεία τῆ Δεδεβίκου ἐπὶ Μολδόβαν,) ἔτω γὰρ
ἡ μέλαινα Κεμανία μετωνομάσθη· καὶ
πάσχει ἴσως καὶ ἔτος, ἃ καὶ ὁ πατὴρ αὐτῆ
ἐπεπόνθει ἐν τῷ Ρεμενικῷ ἀγρῷ· ἀλλ' ἔχ,
ὡς περ λέγουσι, διαπραξάμενος δὲ μηδὲν
ἄλλο, ἢ ἀρχηγεμονίαν Μολδόβης, καὶ
φόρον τακτὸν ἐτήσιον, καὶ συστρατείαν αὐ-
τῷ πολεμῶντι, καὶ ἐπιτρέψας ἔτος αὐτοῖς

πολίτευμα ανεξάρτητον καὶ αὐτόνομον,
ὑπέσχευεν οἴκαδε. Ἀπίδανος πάντη ὁ φό-
ρος, ἡττηθέντος Λεδεβίκου· ἀπίδανον πάν-
τη καὶ τὸ αὐτόνομον πολίτευμα, καὶ ἡ
ἐλευθερία τῶν μολδοβάνων, νικήσαντος.
Νικήσας μὲν γὰρ ὁ Δρησκομανῆς, καὶ
πλεονέκτης Λεδεβίκος, ἐδ' ἂν προνόμοια
ἀπλῶς ἀκῆσαι ἠνέσχετο, σχολῇ γε ἂν καὶ
ἐλευθερία καὶ αὐτονομία συναιρέσαι καὶ
συγκατανεῦσαι ἠβεληθῆ. ἡττηθέντος δὲ,
εὐήθεια πάντως, ἀρχηγεμονίας, καὶ φόρου
τακτῆ ἐτησίῃς, καὶ συστρατείας ὀφειλομένης
μεμνησδαί τινα, καὶ ὀλίγισον σωφρονέν-
τας τὰς μολδοβάνους ὑπολαμβάνοντα. Ἀλλ'
ὡς ἔοικεν, αὐτὸς μὲν ὑπέσκη καὶ ἔπαυε καὶ
αὐτὸς ἐνταῦθα, ἕπερ καὶ ὁ πατήρ αὐτῆ ἐν
τῷ Ρεμνικῷ ἀγρῷ, ἄρξας χειρῶν ἀδίκων, διὰ
παρομοίαν αὐδάδειαν· οἱ δὲ παρορμήσαν-
τες αὐτὸν Δεομανεῖς, κρύπτειν ὑπέλως τῆν
ἐξ ἀποτεύξεως αὐτῶν κατασχύνην βελόμε-
τοι, ἀλλ' αὐτ' ἄλλων ἐξέδοσαν ἀναιδέστατα.
Δραγότηζην δὲ ἀποδανόντα διαδέχεται
ὁ υἱὸς αὐτῆ Στέφανος, ἕπερ ἀποδανόντος

καὶ τῶν υἱῶν αὐτῶ διαφωνούντων καὶ διχο-
ροούντων καὶ ἐριζόντων, καὶ ἀναφανδὸν σα-
σιαζόντων, δυσχρηστέμενος ὁ λαὸς, σασιάζει
τέλος καὶ ἐπανίσταται. Διώκει τὰς παλαιὰς
κατοίκας ῥέσσης, καὶ ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας
τῆς Ρώμης εἰς τὴν τῶν γραικῶν μεταπηδᾷ.
Ἀπίθανα πάντα τὰ λεγόμενα καὶ λογοποι-
ῶν ἀνθρώπων πλάσματα τὰ γραφόμενα,
πρὸς ἀρέσκειαν δι' ἀναιδέειαν γραφόντων
μᾶλλον ἢ πρὸς ἀλήθειαν. Ἴσως δύο ἢ
τρεῖς παρασυρέντες καὶ δελεασθέντες καὶ
σφαλέντες ὑπὸ τινῶν δεομανῶν λατίνων,
μεταγνόντες καὶ ἀνασφήλαντες ὑπέσχεσαν
εἰς τὸ πατρῶον δόγμα, καὶ οἱ λατῖνοι κα-
δολικεύοντες ἀναιδῶς, ἐξέδωκαν ἀναισχύν-
τως μάλα, ὅτι ὁ λαὸς τὴν ἐκκλησίαν τῆς
Ρώμης καταλίπει. Οἱ μολδοβάνοι καὶ πάν-
τες οἱ ῥεμῆνοι ἀνέκαθεν τῇ παλαιᾷ καὶ κα-
θολικῇ καὶ ἀνατολικῇ ἐκκλησίᾳ ἀναποσπά-
τως καὶ πισῶς προσέκειντο. Οἱ παρατίσ-
σιοι ῥεμῆνοι ὑπὸ τὸν τῆς Γαλίτζης μητρο-
πολίτην ἦσαν τὸν ἔχοντα ὑφ' ἑαυτὸν τὰς
ἐπισκόπους Βλανδιμίρ, Περεμόσλης, Λεξί-

σκης, Τροόβης, Χόσμης καὶ Σμολένσκ, καὶ ὑπὸ τὸν πατριάρχην τῆς Κωνσταντινουπόλεως τελῆντα. Στασιασάντων γὰρ τῶν ἀδελφῶν Πέτρος καὶ Στεφάνος, καὶ τῶ Στεφάνος δυνάμει τῶν τὸ κράτος ἐν Γαλιτζῆ ἐχόντων ἐπὶ τὸν ἡγεμονικὸν θρόνον ἀναβῆναι βυλομένους, εἶπερ ἀληθῆ τὰ λεγόμενα, οἱ ῥωμῆνοι τὸν τῷ μητρολίτῃ τῆς Γαλιτζῆς ὑποκείμενοι κληρὸν ἐξέωσαν, καὶ τὴν ἐκκλησίαν ἀμέσως τῷ πατριάρχῃ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπέταξαν. Ἐπειτα τῶ μητροπολίτῃ Μητροφάνῃ ἐς φλωρεντίαν μετὰ τῶ πατριάρχῃ Ἰωσήφ ἐλθόντος, καὶ τὰ δόξαντα ἐκεῖ ὑπογράψαντος, ὡς περ καὶ ὁ πατριάρχης, καὶ οἴκαδε ἐπανελθεῖν μὴ τολμήσαντος, τῶ ἡγεμόνος τοῖς πεπραγμένοις αὐτῷ δυσαρρεσθέντος καὶ χαλεπήναντος, ψηφίζεται ὁ ἀρχιδιάκονος τῶ Εφέσῃ μητροπολίτῃ Μολδόβῃ, καὶ ὑπὸ τῶ πατριάρχῃ τῆς Οχρίδας χειροτονεῖται, κἀντεῦθεν ἡ ἐκκλησία τῆς Μολδόβῃ τὴν κυριαρχίαν τῶ πατριάρχῃ τῆς Οχρίδας ἐγνώριζεν ἄχρι τῶ Βασιλεῖς βοεβόδα, ὃς πάλιν τὸν μητροπο-

λίτην τῆς Μολδόβης τῷ πατριάρχῃ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπέσχεψε. Ταῦτα ἐν συντομίᾳ τὰ τῆς ἐκκλησίας τῆς Μολδόβης.

Οὐ τοίνυν τὸ δόγμα τῆ πάππα ἀπερῶρι-
ψεν ὁ λαὸς τῆς Μολδόβης, ὑπερ ἕδεστώποτε
ἐσχίκει. Εὐήδων οἱ παραπλήσιοι λόγοι
ἐαυτὸς λανθανόντων, ἐπίδανα πάντη καὶ
ἀνακόλυστα ἐρευγομένους. Εἶτα δὲ πῶς ὁ
Δρησκομανῆς Δεδέβικος τοῖς ἀπορῶριψαι
τὸ δόγμα τῆ πάππα κατὰ Στεφάνου ἐπικω-
ρεῖ, ὁ λυσσῶν κατὰ παντὸς μὴ πασιπόφρο-
νος; Ἀλλ' ὁ Πέτρος ἐπιμένει τῷ προῆν
δόγματι καὶ ὁμόφρων Δεδοβίκῳ τυγχάνει,
ἀλλ' ἔτιως Πέτρον πάντως ὁ λαὸς ἐτερό-
φρονα ἐκ ἂν ἐδέξατο, σχολῆ γε ἂν καὶ ὑπὲρ
αὐτῆ ἐμαχέσατο. Κρύφα δοκεῖ Πέτρος
ὁμοδρησκήσειν Δεδοβίκῳ ὑποσχέσθαι, δύ-
ναμιν παρ' αὐτῆ ἐπὶ τὸν ἡγεμονικὸν ἐξαι-
τέμενος δρόνον· ἄλλως γάρ ἂν, λαῖνον
χιτῶνα οἱ καλοὶ μολδοβάνοι ἐνέδυσαν αὐ-
τὸν πρῶτερον, ἢ τὴν ἡγεμονικὴν ἀλευργίδα.
Ἀλλὰ γὰρ ἡ ἰσορία τῆς Μολδόβης ἀρχομέ-
νης, τῶν μὲν ἀπίδανα πάντη λεγόντων,

καὶ πρὸς ἀρέσκειαν ἐτέρων καὶ ἑαυτῶν, τὴν ἀλήθειαν μετατρεπόντων, τῶν δὲ μηδὲν τῆ μέλλοντος φροντιζόντων, ἴσως καὶ τῶν γεγραμμένων τῷ χρόνῳ ἀπολομένων, ὥσπερ ἐν νέφεσι καὶ σκότῳ κειμένη, ἀσαφῆς ἡμῖν καὶ ἀδηλος περιεργότεροις ἔσεται· καὶ γὰρ καὶ ἡ παρὰ τῆ Μυρόνη μετὰ Ουρέκην συλλεγεῖσα ἰσορία τῆς Μολδοβῆς, μόνων σχεδὸν τῶν ὀνομάτων τῶν ἡγεμόνων ποιεῖται μνεῖαν, καὶ τέτων ἄλλων παρ' ἄλλοις καὶ ἄλλως σωζομένων.

Πέτρον μὲν ἔν συνάρσει τῶν μοαγγυόρων, καὶ συρροῖα τῶν ἐν ἀγροῖς οἰκέντων, τὴν ἡγεμονίαν λαβόντα, ὡς λέγῃσι, διαδέχεται Δάσκος, τῇ ἀνατολικῇ μὲν ἐκκλησία προσκείμενος, ὑπὸ δὲ τινων μοναχῶν λατίνων πεισθεῖς, μεταπηδήσας ἐς τὴν δυτικὴν, ὡς φλυαροῦσι καὶ καταφεύδονται τινὲς ἰσορικοὶ, καὶ ἔνδερμος ζηλωτῆς, ὡς προείρηται, τῆ νέε δόγματος γενόμενος· καὶ εὐθὺς οἱ μολδοβάνοι ἀγεληδὸν ἐλατινίζον· ἀλλὰ, μετ' ὀλίγον πάλιν τὸ ἀνατολικὸν δόγμα τὸ κράτος εἶχε, προσιδέα-

σιν. *Εοικεν ἄρα κατ' αὐτὲς λαὸν ὅλον, ὡσπερ χιτῶνα, δρησκείαν ἀλλάσσειν ῥάδιον· καὶ νῦν μὲν ἀνατολικὰς, νῦν δὲ δυτικὰς, τὰς μολδοβάνους πάντας ἀνακηρύττεισθαι. Ταῦτα εὐήδων πάντη καὶ πάντως, καὶ παραφρονῶντων ἀνδρώπων παραλαλήματα, ἕς ἱστορικὰς ὀνομάζειν, βεβηλῶν ἐστὶ τὸ τῆς ἱστορίας ἱερὸν ὄνομα, τῆς πρώτης καὶ ἱερᾶς διδασκάλου τῆς ἀνθρωπότητος. Πανσώμεθα δε καὶ τι περαιτέρω λέγειν, ἀφορῶν τὰς περιφήμους μὲν, κατὰ τινὰς, ἐπισκοπὰς τῆς Μπακοῆς, Μιλκόβου καὶ Σιρέτε, κατὰ δὲ τὰς εὐφρονῶντας ἀηδία, ναυτία καὶ οἶκτος αὐτόχρημα, καὶ ἀποτρόπαια μῆλα ἔριδος ἐριννυακῶς τοῖς ἔδρεσι ῥιπτόμενα.*

Οὕτως ἔν η ἀνόσασις, ἡ ὑπεροχὴ καὶ ἡ ἀρχηγεμονία τῶν ἐν τοῖς ἔθουσ καὶ μεσημβρινοῖς μέρεσι τῆς Ρουμανίας ῥαμένων, τῇ ἐνοχλημένῃ καὶ ἐπηρεαζομένῃ ὀρφανείᾳ τῆς νέης Τιμωσσῆ πρωτευόντως ὀφείλεται· ἔτω γὰρ ὁ μέγας κοσμοκαταγωνιστὴς Τζιγγησχὰν ὀνομάζετο πρότερον, ὅς τις ἐς μάχας,

καὶ μὴ βεβλόμενος, ἀναγκασθεὶς, ἐφ' ᾧ τὴν μικρὰν ἐξουσίαν ἐπηρειαζομένην καὶ κινδυνεύσαν σώσασθαι, κύριος πάσης τῆς μεγάλης Σκυθίας καὶ τῆς ἡμίσεως τῆς Σίνης ἐγένετο. Ἀγανακτῆντος δ' ἔπειτα δικαίως, διὰ τὰ δόλια, ὑπεροπτικά καὶ ἄδικα κινήματα τῆς δυνατωτέρου βασιλείου τῆς δυτικῆς Ἀσίας Μεχμέτ, τὰ τῆς ἀγανακτήσεως αὐτῆς κοσμώλεθρα ἀποτελέσματα μέχρι τῆς ἀδριατικῆς κόλπου, καὶ τῶν ἐκβολῶν τῆς μεγάλης Οὐμπ καὶ μέχρι σχεδὸν τῆς Βαλτικῆς θαλάσσης, καὶ τῆς Νεῖλου ἀφίκοντο· καὶ ὁ δρακικὸς βόσπορος καὶ ὁ Τίβρις καὶ ὁ Σινκάνας ἐφριξαν, καταγιγῶς ἐξαισίας καὶ λαύρως καταρασσομένης προοίμια αἰσδανόμενοι· καὶ μικρῶς οἱ ἐπὶ τῶν δρόνων ἀνετράπησαν. Οὕτως ἔναι αἱ ἀρχαὶ τῆς Ρωμηνικῆς ἀγρῶς καὶ τῆς Μολδύβης ἐμορφώθησαν, καὶ διεσώζοντο καὶ μίλα Δεῖ ντεμνεζέσ σε καὶ σάμπια, ὡσπερ τις τῶν πάλαι ἡγεμόνων ἔλεγεν, ὃ ἐσιν, ἐλέει θεῶ καὶ ξίφει. Χρόνῳ δὲ ὑπέπεσον τῇ τῶν τούρκων ἀρχηγμονία· ἐδὲ γὰρ ἦν μικραῖς ἀρχαῖς δια-

μένειν ανεξαρτήτως, περικυκλεμένας ὑπὸ
μεγάλων. Ἀλλὰ γὰρ, καὶ ὑπὸ τὴν ἀρχη-
γεμονίαν τῶν τούρκων, ὑπὸ ἰδίους νόμους καὶ
ἡγεμόνας, ὥσπερ ἀρχηγεμονικῶς οἱ ῥεμβῆ-
νοι πολιτεύονται.

Αὕτη ἐστὶν ἡ ἰσορία τῆς περιφέρειας ταύ-
της χώρας τῆς ἀναμεταξὺ Τισσῆ, Ἰσρε,
Πόντε καὶ Τύρα ἀπολαμβανομένης, ἣν
ὡς ἀπόπειραν προσφέρει τοῖς ἀναγινώσκου-
σιν ὁ Φιλίππος καὶ Ἀλεξάνδρος ἀπὸ τῆς μη-
τρὸς γῆς παρώνυμος υἱὸς, καὶ ὡς πρόδρο-
μον ἐτέρας ταυτησὶ πολὺ κρείττονος, ἣν
παρ' ἐτέρας συγγραφησομένην ἰδεῖν εὐχεται.
ὠνομάσαμεν δὲ τὴν χώραν ταύτην Ρεμβ-
νίαν, ὑπὸ τῆ πρωτεύοντος διὰ τὴν ἀρχαιό-
τητα καὶ τὸν ἀριθμὸν ἔδνης τῶν ῥεμβέντων
παρονομάζοντες, πᾶσαν ἄλλην ὀνομασίαν
ἀπορρίπτοντες, ὡς ὑπροσφυσᾶ καὶ ἀνοίκει-
ον, ὡς φιλαντικῆντε καὶ δοξόσοφον, καὶ
τῇ ἰσορίᾳ καὶ τῇ γεωγραφίᾳ συγχύσεως
πρόξενον. Ἐπειτα δεῖ πανταχῆ τὸν ἄνθρω-
πον αἰδεῖσθαι αὐτὸν τῆτον καὶ σέβεσθαι.
Εἶδε δὲ καὶ ὅσοι ἰσορίας ἐδνῶν καὶ τόπων

ἀνέγραψαν, τὰ κύρια καὶ ἔθνικὰ ὀνόματα, τὰ ἐπιχώρια πρὸ τῶν ἀλλοτρίων, γλέυης ἢ ὕβρεως ἢ περιφροσύνης τὰ πολλὰ ὀζόντων, ἐτίθεντο. Ἐτι δὲ ἔ γελοῖον καὶ πάντη ἄτοπον ἐνόησε, ἔτυμολογίας καὶ ἀρχὰς ἀναζητεῖν ἔθνικῶν ὀνομάτων, ἅπερ οἱ ἐπιχώριοι ἔ γνωρίζουσι, καὶ σελίδας ὅλας καταναλίσκειν ἐπὶ τῷ, θεὸν ἔδὲ λόγῳ ἀξιῶν ἐνόησε ταῦτα, ἔχ ὅπως καὶ φιλολογίας; Ἐῷ μὲν λέγειν ὅτι καὶ ἀφιλόσοφον πάντη, ἰσορῶντας τῆς ἄλλης ὁποιοῦσεν, εἴτε τῆς ἰτελμανῆς, εἴτε τῆς ὑπὲρ τῶν κοραϊκῆς καὶ τῆς ὑπὲρ τῶν ἔτι τζέκτζες, τῆς ἀγριωτάτης πάντων τῶν ἔθνῶν τῆς Σιβηρίας, εἴτε τῆς πρὸς ἔω τῶν τζέκτζων νησιώτας, τῆς τὸ βόρειον ἢ Μπεριγγικὸν ἀρχιπέλαγος, τὸ ἀναμεταξὺ τῆς βορειοτάτης τῆς Κολομβικῆς καὶ τῆς βορείς τῆς Καμτζιάτικης, μᾶλλον δὲ ἰτελμανίας, ἐν βραχυχρονίῳ διάστηματι κείμενον, δίκην θηρίων νεμομένους, καὶ φωλεύοντας ἐν τρώγλαις μᾶλλον ἢ ἐν καλύβαις, τῆς κορυφῆς μόνον ἐξεχέσης, ὧν ἐκάστη κώμην συνίστησι, κοινὸν ἐμβιωτήριον πολλῶν

Gg

δεκῶν σωμάτων τυγχάνουσα, σκοτεινὸν
μῦθα, καὶ δυσωδίας καὶ φυλλῶν καὶ φθει-
ρῶν καὶ ἄλλων ζωδαρίων κατάπλεων· τέτις
σύμπαντας, λέγομεν, μὴ ὡς ἀδελφεὺς ἑαυτῶν
ἠγεῖσθαι, ὡς ἐκ τῶν αὐτῶν χειρῶν τῆ δη-
μιουργῆ προκύνφοντας. Εἰδὲ καὶ ἑτερόβιοι
καὶ ἑτεροήθει καὶ ἑτερόγλωσσοὶ εἰσιν, ἀλλ'
ἢ ἀνδρωπότης, ἀλλ' ἢ ἱερὰ μορφή τῆ ἀν-
δρώπε, ἀλλὰ τὸ λογικόν, τὰ αἶδια χαρα-
κτηριστικὰ τῆ ἀνδρώπε, ἔχ' ἱκανὰ διεγείρειν
ἐν ἡμῖν τὸ σέβας τὸ πρὸς τὸν ἀνδρωπον;
Ἀλλὰ βδελυκτέον, φαίη τις ἂν, καὶ μιση-
τέον τὰ βάρβαρα ἔθνη, τὰ διὰ δίαιταν τοῖς
ἀγρίοις θηρίοις παραβλητέα, ὡς τέτοις
παραπλήσια. Ε, ἔ, φίλε! ἀφιλοπροσω-
πότερον καὶ αὐσηρότερον τὰ ἑαυτῶν ἐξετά-
σαντες καὶ κρίναντες, καὶ τῇ ὀπισθεν ἐξηρ-
τημένη πῆρα ἀπαδέσερον ἐνιδόντες, νῆ τὴν
ἱερὰν ἀλήθειαν, πολλάκις ἑτεροῖόν τι καὶ
φρονῆσαι καὶ εἰπεῖν περὶ ἑαυτῶν ἀναγκα-
σθησόμεθα.

Τ Ε Λ Ο Σ

Τῆ πρώτῃ μέρῃ.

Σημείωσις,

Επειδὴ παρασηῆσαι, ὅσον οἶόν τε ἦν, ξέναις τινὰς λέξεις κατὰ τὴν τῶν ἐπιχωρίων φωνὴν, δι' ἑς σποράδην ἐξέδημιεν λόγους, ἔγνωμεν, καὶ ἴσως τινὲς, γράμμασι χρωμένους ἡμᾶς ἀσυνήδως βλέποντες, ἀπορήσασιν, ἔσωσαν τὰ ἐφεξῆς ἐς ἐξίγησιν.

Μοαγγυόρ, πρόφερε δισυλλάβως τὴν λέξιν, καὶ δεῶρει τὸ οα καὶ νο ἢ ιο ὡς διφθόγγας. Ἡ τῆ οα προφορὰ πλησιάζει μᾶλλον τῇ τῆ α ἢ τῇ τῆ ο, ὡσπερ καὶ ἡ τῆ νο ἢ ιο πλησιάζει μᾶλλον τῇ τῆ ο ἢ τῇ τῆ ι. Συνήδης μάλα αὕτη ἡ τῆ ιο προφορὰ τοῖς νῦν ἔλλησι, παλαιόθεν πάντως, καὶ λεγέτωσαν τινὲς, ὅ, τι ἂν λέγειν ἐδέλωσιν. Ομοία ἡ προφορὰ τῆ νο ἐν τῷ μοαγγυόρ τῇ τῆ ιο ἐν τῷ ἥλιος δισυλλάβως προφερομένη, ὡς ἐκ παλαιόθεν προφέρετο.

Ἐν τισι ξέναις λέξεσιν, οἶον ἐν τῷ Τριαγατάης καὶ τοῖς λ: πρόφερε τὸ ια μονοσυλλάβως, ὡς προφέρουσιν οἱ νῦν ἔλληνες αὐτὸ ἐν τῷ κικριά, λεμονιά καὶ ἐν τοῖς λ:

Παλαιὰ καὶ αὕτη ἡ προφορὰ, καὶ τὸ *ιο*
καὶ *ια* εἰσὶν αἱ μόναι τῷ ὄντι δίφθογγοι,
καὶ λεγέτωσαν ἔτι, ὅ, τι ἂν βέλονται, οἱ
τὸ ἐναντίον βεβλόμενοι· ἡ φύσις, κἄν ταῖς
γλώσσαις, συντομίαν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ θέλει,
καὶ ἔχεις μυρία ἐς πίσωσιν παραδείγματα·
καὶ ἴσθι, ὅ, τι ἂν, καθόλα, ποιῆς, μηδὲν
βέβαιον ποιῶν, ἐναντία τῇ φύσει, τῷ δη-
μιουργῷ δηλαδὴ τῆς φύσεως, ποιῶν, καὶ ἐν
ἀέρι κτίζων, τὸ δὴ λεγόμενον.

Πρόφερε τὸ *μπ* ἐν ταῖς ξέναις λέξεσιν,
ὡς οἱ λατῖνοι τὸ *h*.

τὸ *τζ*, ὡς οἱ λατῖνοι τὸς πρὸ *τῆ* *ε* καὶ *ι*.

τὸ *ντ*, ὡς οἱ λατῖνοι τὸ *d*.

Ἀρ' ἔκ ἔδει, γεωγραφολογῶντάς γε καὶ
ἱστορολογῶντας, πλεσιωτέρῳ τινὶ χρῆσθαι
ἀλφαβήτῳ, ὥστε ἔχειν ἕτως παρισῶν καὶ ἐτέ-
ρας φωνάς, καὶ ἀποδιδόναι πικρῶς ἕτω
τινάς λέξεις, ὡς γελοῖον μετακινεῖν κατὰ
φωνήν, καὶ γελοιότερον ἔτι μεταφράζειν,
καὶ πάντῃ ἄτοπον, τὰ κύρια ὀνόματα φέρ'
εἰπεῖν. Ἡ ἐπιμιξία τῶν ἀνθρώπων ἤδη κα-
δολική ἐστι, τῶν ἐμπορικῶν καὶ πολιτικῶν

σχέσεων εκτεταμένων ἤδη ἐπὶ πολὺ, καὶ περιπολεσῶν ἤδη τὴν οἰκωμένην, καὶ μηδενὸς σχεδὸν ἀπονενησωμένα· καὶ τὰ κύρια ὀνόματα ἤδη ἐν πολλοῖς εἰσὶν τυγχάνουσι. Ταῦτα δὲ τὰ ὀνόματα, ἰσορίας γε καὶ γεωγραφίας ἔνεκα, ἐκ ἔδει προφέρεσθαι, ὅσον ἐνι, ὥσπερ ὑπὸ τῶν ἐπιχωρίων, καὶ μὴ μετακινεῖν ἄλλως ἄλλως, ἵνα μὴ καὶ ἄλλοι τὰς τῶν ἄλλων αὐτῶν μετακινήσεις μετακινῶντες καὶ ἀπομακρύνοντες πάντη τῶν ἐπιχωρίων, ἃ θέλουσιν ἐκφράσαι ὀνόματα, ἐκφράζωσιν ἐπομένως ἄλλῳ ἄντ' ἄλλων παντάπασιν; Ἀλλὰ γε τὸς γεωγράφους γε καὶ τὸς ἰσορικούς ἐκ ἔδει φροντίσαι τέτε, καὶ τὴν γεωγραφίαν καὶ τὴν ἰσορίαν πολλῶν δυσκολιῶν καὶ μεγάλης ἀπαλλάξαι συγχύσεως; Πολλὰ κύρια ὀνόματα μεταφραζόμενα, ἢ μετακινέμενα, ἄλλοις ὀνόμασι συμπίπτουσιν. Οὐ σύγχυσις καὶ τέτο τῆ ἰσορία καὶ τῆ γεωγραφία; Πολλῶν ἰσορικῶν καὶ γεωγραφικῶν ὀνομάτων ἀγνοεῖται νῦν πάντη τὰ σημαινόμενα, μεταφράζειν ἢ μετακινεῖν τῶν συγγραφέων εἰωθότων τὰ

ἐπιχώρια ὀνόματα καὶ τὸ κακὸν μείζον ἔτι ἐν τοῖς μετ' ἡμῶς χρόνοις ἔσεται, ἐν πολλαῖς ἤδη γλώσσαις ἰσοριῶν καὶ γεωγραφιῶν ἀναγραφομένων. Τινὲς μετακινεῖν τὴν γραφὴν εὐλαβέμενοι, ἀμάρτημα τὸ πρᾶγμα οἰόμενοι, μετακινῶντες τὴν φωνήν, λανθάνουσι πραγματικῶς ἀμαρτάνοντες. Ἀλλὰ καὶ οἱ τὴν ἐπιχωρίαν προφορὰν φυλάξαι ἀμετακίνητον βεβλόμενοι, χήτει καὶ ἔτοι παρασατικῶν σημείων, ἀμαρτάνουσι καὶ ἔτοι καὶ μὴ βεβλόμενοι. Ἀλλὰ εἰς ἰσορίας καὶ γεωγραφίας συγγράφοντας ἐκ ἔδει πλεσιωτέρῳ τινὶ ἀλφαβῆτῳ χρῆσθαι; Ἀλλὰ κἄν ἐν ταῖς τῶν τῆς Ευρώπης κατοίκων φωναῖς ἐκ ἔδει χρῆσθαι τοιούτῳ τινὶ ἀλφαβῆτῳ, εἰς γεωγράφους γε καὶ εἰς ἰσορικούς, καὶ ἐμφράζειν, ὡς ἔνι, κατὰ εἰς ἐπιχωρίους, τὰ πρωτεύοντα κύρια ὀνόματα; Οὐκ ἀτοπία καὶ σύγχυσις τῇ ἰσορίᾳ καὶ τῇ γεωγραφίᾳ, τὴν αὐτὴν πόλιν, τὸν αὐτὸν ποταμὸν, τὸ αὐτὸ ὄρος πολλαχῶς ὀνομάζεσθαι; τὸ αὐτὸ πρωτότυπον πολλὰς ἔχειν τὰς παρασατικὰς εἰκόνας; Εἰσὶ τινες, οἳ πολυ-

μάθειαν τάχα επιδεικνύμενοι, ἐπὶ τούτῳ
σεμνύονται· ἀλλ' ἔτσι οἱ τινὲς ἕθενός εἰσι
λόγε ἄξιοι, μάλιστα τῶν λόγων καὶ τῶν ἐπι-
σημῶν τῶ ὄντι τυγχάνοντες.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ